

РЕШЕНИЕ

№ 7062

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8926** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на С. П. В., ЕГН [ЕГН] чрез адв. К. С., срещу Решение № 1040-21-498/22.08.2023 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, съгласно Заповед №1015-21-51 от 03.02.2020г., с което е оставена без уважение жалба вх.№1012-21-717/21.07.2023г. на С. П. В. срещу разпореждане № РВ-3-21-01378153/16.06.2023г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО.

В жалбата се твърди, че обжалвания акт е незаконосъобразен, неправилен, постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Административният орган неправилно е приел, че през процесния период служителят няма качеството на осигурено лице, тъй като не е упражнявал трудова дейност по валидно сключени трудови договори с „Интер Пасифик груп“ ЕООД и „Демикал“ ЕООД. Поддържа твърденията си, че била лишена от възможността да ангажира необходимите доказателства, относно изпълнение на служебните си задължения, поради нередовно връчване на задължителните предписания предназначени за нея. Заявява, че не е налице влязло в сила задължително предписание, даващо основание за служебно заличаване на данните, а самото заличаване на данните не може да се разглежда като нови данни от значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на паричното обезщетение за

временна неработоспособност. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв С., който поддържа жалбата, по същество моли съда да постанови решение, с което да уважи жалбата по съображения, изложени в жалбата, като отмени решението на ТП на НОИ С. град. Претендира разноски по списък.

Ответникът– Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Излага подробни аргументи в писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

От фактическа страна:

По данни от административната преписка в ТП на НОИ С. - град за С. П. В. от осигурител “И. П. груп“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] е представено Удостоверение Приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20181393988 за периода от 21.05.2018 г. до 25.05.2018г. вкл /л.38/ На основание подадените от дружеството данни, на С. П. В. са изплатени парични обезщетения за 1 работен ден в общ размер от 21.16 лв.

От осигурител „Демикал“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] за С. П. В. са представени Удостоверения Приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист № E20181393987 за периода от 21.05.2018 г. до 25.05.2018 г.; болничен лист № E20181037598 за периода от 04.06.2018 до 17.06.2018 г.; болничен лист № E20181037635 за периода от 18.06.2018 г. до 17.07.2017 г.; болничен лист №E20181037699 за периода от 18.07.2018 г. до 16.08.2018 г.; болничен лист № E20181037760 за периода от 17.08.2018 г. до 15.09.2018 г.; болничен лист № E20181037816 за периода от 16.09.2018г. до 15.10.2018 г; болничен лист № E20181037876 за периода от 22.10.2018 г. До 05.12.2018г. болничен лист № E20181037982 за периода от 06.12.2018 г. до 07.12.2018 г.; болничен лист № E2018328250 за периода от 08.12.2018 г. до 18.01.2019 г.; болничен лист № E20181435303 за периода от 19.01.2019 г. до 05.03.2019 г.; болничен лист № E20197311502 за периода от 24.02.2020 г. до 28.02.2020 г и Удостоверения Приложение № 10 (към чл. 9. ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по чл.50, ал. 1 и ал. 5 от КСО, по чл. 53 от КСО, по чл. 54 от КСО за периодите от 21.05.2018 г. до 25.05.2018 г. вкл. От 04.06.2018г. до 15.10.2018 г. вкл., от 22.10.2018 г. до 05.12.2018 г. вкл.. от 06.12.2018 г. до 07.12.2018г. вкл.. от 08.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл и от 19.01.2019 г. до 30.06.2020 г. вкл. На основание подадените от дружеството данни, на С. П. В. са изплатени парични обезщетения за 513 работни дни в общ размер от 27 342,42 лв.

В ТП на НОИ С. - град за С. П. В. от „Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол“ са представени Удостоверения Приложение № 9 (към чл. 8, ал 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист № E20213202767 за: периода от 17.01.2022 г. до 21.01 2022 г., болничен лист № E20213202782 за периода от 22.01.2022 г. до 25.01.2022 г. и болничен лист № E20212771202 за периода от 15.02.2022 г. до 24.02.2022 г. вкл., като на лицето са изплатени парични обезщетения за 102 работни дни в размер на 1 111,42 лв., като при изчислението им в дохода, от който е определен размерът на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход, съгласно данни, подадени по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО чрез „Демикал“ ЕООД.

Във връзка с осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения от държавното обществено осигуряване (ДОО) и спазване на осигурителното законодателство, са извършени проверки по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на осигурител „Интер Пасифик Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от м. 01.2012 г. до м.05.2018 г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21- 01040717/29.11.2021 г. /л.48-50/ и на осигурител „Демикал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от м. 02.2014 г. до м. 12.2020 г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-00973455/05.08.2021 г./л.133-135/

При извършената проверка в осигурител „Интер Пасифик Груп“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] е установено следното:

По данни от Търговския регистър (ТР), „Интер Пасифик Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. е вписан с Решение № 1 от 04.03.2002 г. по ф.д. 1992/2002 г. с едноличен собственик и управител на дружеството К. И. К. и седалище и адрес на управление - [населено място], р-н С., ул. „А.“ № 37, партер. Считано от 13.12.2007 г. е вписан адрес за кореспонденция на дружеството: [населено място], р-н Л., [улица]. вх. А. ет. 5, ап. 17. Съгласно ТР последна промяна по партидата на дружеството е от 04.01.2010 г., като за управител е посочен Р. И. И., а считано от 21.03.2011 г. дружеството е с адрес на управление в [населено място], р-н Л. кв. Л. бл. 740. вх. „А“, ет. 12. ап. 48. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в Търговския регистър след 2010 г. При извършена справка в регистър „Приход“ по партидата на „Интер Пасифик Груп“ ЕООД е установено, че за периода от м.01.2005 г. до м.05.2018 г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО. които са в общ размер на 135577,93 лв. От предоставена информация от ТД на НАП С. - град, постъпила с Писмо вх. № 1042-2 1-42#9/2020 г. и Писмо вх. № 1042-21-42# 10/2020 г. се установява, че дружеството няма регистрирано фискално устройство; от страна на дружеството има подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период 2010 г. - 2013 г. и за финансовата 2017 г. и няма подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовите периоди 2014 г. - 2016 г. и 2018 Г.-2019 г.; установени са данъчно-осигурителни задължения в големи размери, както и че данните по чл. 5. ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на управителя на дружеството и друго упълномощено лице.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. град до осигурителя по седалище на

дружеството са изпратени задължителни предписания за предоставяне на документи /л.107-111/, извършено е и посещение на адреса на седалище на дружеството, но контакт с управител или лице, представляващо дружеството не е осъществен.

По повод извършвана ревизия по разходите на ДОО на друго дружество, на което управител е Р. И. И. е установен актуален адрес на лицето - [населено място],[жк]бл. 10 вх. В. До ТП на НОИ - Д. е изпратен сигнал за установяване на контакт с Р. И., с цел извършване на проверка по разходите на ДОО на „Интер Пасифик груп“ ЕООД. В отговор на ТП на НОИ - Д. е получена информация, че на постоянния и настоящ адрес не е установен контакт с И.. На адреса е установен контакт с майката на лицето - И. И., като същата е уточнила, че синът ѝ от юли 2021 г. живее и работи в Германия, съгласно декларация от 04.11.21г./л.115/.

От изискана и предоставена с Писмо вх. № 1030-21-1291/05.11.2021 г. информация от Главна Дирекция „Гранична полиция“ при МВР се установява, че управителят на дружеството Р. И. има регистрирано преминаване на границата на Република България, изразяващи се в излизане от Република България през ГКПП на 30.07.2021 г. и няма последващо влизане /писмо отговор от 05.11.21г.-л.117/.

В хода на проверката със съдействието на компетентните органи на 05-то РУ - СДВР е установен контакт с Т. Г. С. — упълномощено лице с регистрирано заявление за подаване на документи по електронен път. От същата на основание чл. 44 от АПК е изискано сведение за декларираните данни в регистрите на НАП за „Интер Пасифик груп“ ЕООД. предвид постъпилата информация от НАП /подавани данни по чл. 5. ал. 4 от КСО с КЕП за периода от 14.07.2017 г. регистриран на Т. Г. С./ Лицето в присъствието на служител на 05-то РУ - СДВР и контролния орган при ТП на НОИ - С. град. писмено е декларирало, че „И. П. груп“ ЕООД ѝ е непознато дружество и няма никаква свързаност с него, не е подавала данни с КЕП за същото към регистрите на НАП /л.118/.

В хода на проверката, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и обяснения с цел изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „И. П. Г.“ ЕООД. Изпратените Задължителни предписания № ЗД-1-21-00775257 01.07.2020 г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата ѝ заетост в „Интер Пасифик груп“ ЕООД, като пощенска пратка се е върнала в цялост с гриф „непотърсена от получателя“/л.119-120/

Във връзка с липсата на приходни и разходни счетоводни документи фактури, дебитни и/или Кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, ПКО и РКО,непредставянето на каквито и да било документи, доказващи реални разплащания във връзка с осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството: установените факти и обстоятелства при извършените проверки от НАП и ГИТ; липсата на регистрирани фискални устройства и отчетени обороти по тях;

невъзможността да бъдат установени каквито и да било обекти/офиси/помещения, където дружеството да извършва стопанска/търговска дейност; предоставената информация от ИА „Главна инспекция по труда“; липса на доказателства за реално постъпили приходи в дружеството, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери в регистъра на осигурените лица е довело до извода, че дружеството „Интер Пасифик груп“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон (ТЗ) която да предполага назначаване на лица по трудови правоотношения.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, резултатите, от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21- 01040717/29.11.2021 г. и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от осигурител „Интер Пасифик Груп“ ЕООД, съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори (Р.) и данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица (Р.), от контролните органи е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. Издаденият от контролния орган на НОИ в кръга на компетентността му констативен протокол, се ползва с материална доказателствена сила.

С оглед резултата от извършената проверка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01040829/29.11.2021 г. на "Интер Пасифик Груп" ЕООД за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица и периоди, вкл. за жалбоподателката С. П. В. за периода от м.01.12.2017 г. до 31.05.2018 г. /л.121-124/. На осн. чл.110, ал.4 от КСО е изготвено уведомление за връчване на задължителното предписание , поставено на 26.01.2022г., като в същото е даден 7-дневен срок от поставянето му за връчване. Съгласно съобщението /л.124/, същото е снето на 03.02.2022г.и ЗП се счита за редовно връчено след изтичане на 7-дневния срок от поставяне на съобщението.

Предвид обстоятелството, че предписанията не са изпълнени в определения срок, подадените данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО за посочените в предписанията лица и периоди, вкл. за жалбоподателката С. П. В., са служебно заличени, съобразно нормативно установения ред. чрез подаване на декларация образец № 1.

Предвид заличаването на данните по чл. 5. ал. 4 от КСО. подадени от "Интер Пасифик груп" ЕООД за С. П. В., длъжностните лица са приели, че са налице нови данни по смисъла на чл. 114. ал. 2. т. 2 от КСО, които имат значение за определяне правото и размера па паричното обезщетение.

При извършената проверка в осигурител „Демикал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е установено следното:

По данни от ТР „Демикал" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. е вписан в ТР с Решение № 1 от 22.03.2004 по ф.д. 2978/2004 на Софийски градски съд, като дружество с ограничена отговорност („Демикал“ ООД), със съдружници К. И. Д. и К. И. К., със седалище на

дружеството: [населено място]. [улица] А. офис 412 /Търговски дом/, ет.4. За управител на дружеството е посочен К. И. Д.. Считано от 19.05.2006 г. в ТР е вписано изменение по партидата на дружеството, като същото е изменено в еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД) с едноличен собственик К. И. К., управител на дружеството А. А. Г. и адрес на дружеството: [населено място], р-н С., [улица]. вх, В. ет. 2. ап. 14. Съгласно ТР последната промяна по партидата на дружеството е свързана с управлението на дружеството, като считано от 25.03.2011 г. за управител е вписан Р. И. И. и адрес на управление: [населено място], р-н О. купел, кв. Л. кв. Горна баня, [улица]. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в Търговския регистър след 2010 г.

При извършена справка в регистър „Приход“ по партидата на „Демикал“ ЕООД е установено, че за периода от м.01.2007 г. до м. 12.2020 г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО, които са в общ размер на 24 527.85 лв. От предоставена с Писмо вх. № 1043-21-287#5/2020 г. и Писмо вх. № 1043-21- 287# 5 2020 г. информация от ТД на НАП С. - град /л.221-222/ се установява, че дружеството няма регистрирано фискално устройство: от страна на дружеството има подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период 2010 г. - 2013 г. и за финансовата 2017 г. и 2019 г. Няма подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период 2014 г. — 2016 г. и финансовата 2018 г. Установени са данъчно-осигурителни задължения в големи размери; както и че данните по чл. 5. ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на управителя на дружеството и друго упълномощено лице.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. град до седалището на дружеството са изпратени задължителни предписания/л.228-233/, но пощенската пратка е върната в цялост с гриф „непотърсена от получател“. Изпратени са и на постоянния и настоящия адрес на управителя на „Демикал“ ЕООД Р. И., като пощенската пратка е получена срещу подпис от И. И. - майка на И.. Извършено е посещение на адреса на седалище на дружеството /съгласно протокол от 04.05.2023г.-л.234/, но контакт с управител или лице, представляващо дружеството не е осъществен. На адреса е установена жилищна сграда, видимо неизползваема, със заключена врата и метална ограда. Не са установени информационни/рекламни табла или други надписи, от които да е видно, че е наличен офис/обект на „Демикал“ ЕООД.

От контролните органи на ТП на НОИ-С. град е изпратен сигнал до ИА „Главна инспекция по труда ИА (ГИТ) относно спазване на трудовото законодателство и установяване дали лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО от „Демикал“ ЕООД, извършват трудова дейност. В отговор с писмо от 19.09.21г./л.245/ ИА ГИТ е получена информация, че контролните органи на инспекцията са извършили посещение на адреса по седалище и управление на дружеството, но контакт с управителя или упълномощено лице не е осъществен. Изпратени са призовки на основание чл.45. ал.1 от АПК до адреса по седалище на дружеството, до адреса за кореспонденция с НАП и до актуалния адрес на управителя Р. И., като всички пощенски пратки са върнати в цялост като неполучени. След потърсено съдействие от органите на МВР е предоставен актуален телефонен номер на Р. И. И.. След установен контакт по телефона лицето е заявило, че не знае дружеството да има търговски обекти, където да се полага наемен труд; няма никакви документи на

дружеството и лично той в качеството на управител не е сключвал трудов договор с работниците и служителите. От И. не е получена каквато и да е информация, която да свидетелства, че лицата за които осигурител „Демикал“ ЕООД е подал уведомления по чл.62. ал.5 от Кодекса на труда (КТ) реално са полагал и/полагат труд. В хода на извършената от ИА ГИТ проверка не е констатирано реално полагане на труд и/или налични доказателства за съществуване на трудови правоотношения между „Демикал“ ЕООД и лицата, за които има подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ.

В хода на извършваните проверки, на основание чл. 44-46 от КСО във вр. с чл. 108. ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружества за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания с цел изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в “Д. ЕООД .

До С. П. В. са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00775252/30.06.2020 . /л.249/, получени на 20.07.2020 г. от упълномощено лице И. В.. С. В. не се е явила в ТП на НОИ - С. град за предоставяне на сведения, а е изпратила по електронен път незаверени копия на трудова книжка, трудов договор и длъжностна характеристика /л.250-259/. Видно от представения трудов договор от дата 22.11.2017 г. е посочено, че В., ще изпълнява трудовите си задължения от дома си: [населено място]. ул. Доброволец" № 09, с основно месечно възнаграждение 1000,00 лв., при непълно работно време четири часа дневно. Данните по административната преписка сочат, че на този адрес жалбоподателката е вписана едва на 15.07.2019 г., но не и към сключване на трудовия договор.

Във връзка с липсата на приходни и разходни счетоводни документи /фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, ПКО и РКО непредставянето на каквито и да било документи, доказващи реални разплащания във връзка с осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството; установените факти и обстоятелства при извършените проверки от НАП и Е.: липсата на регистрирани фискални устройства и отчетени обороти по тях; невъзможността да бъдат установени каквито и да било обекти/офиси/помещения, където дружествата да извършват стопанска/търговска дейност: предоставената информация от ИА ГИТ: липса на доказателства за реално постъпили приходи в дружествата, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери в регистъра на осигурените лица е довело до извода, че дружеството „Демикал“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на ТЗ, която да предполага назначаване на лица по трудови правоотношения.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверките факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00973455/05.08.2021 г. за извършената проверка на осигурител "Демикал" ЕООД, и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружествата, съответно па доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в Р. и данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО в Р., било е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5. ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка. Издаденият от контролните органи на НОИ в кръга на компетентността им

констативен протокол, се ползва с материална доказателствена сила.

С оглед резултатите от извършената проверка, от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на осигурител „Демикал“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1- 21-00973456/05.08.2021 г. /л.260/ за заличаване на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица и периоди, вкл. за С. П. В. за периода от 22.11.2017 г. до 07.12.2020 г. На осн. чл.110, ал.4 от КСО е изготвено уведомление за връчване на задължителното предписание, поставено на 05.10.2021г., като в същото е даден 7-дневен срок от поставянето му за връчване. Съгласно съобщението /л.276/, същото е снето на 12.10.2021г. и ЗП се счита за редовно връчено след изтичане на 7-дневния срок от поставяне на съобщението.

Предвид обстоятелството, че задължителните предписания не са изпълнени в определения срок, подадените данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО от името на дружествата за указаните в предписанията периоди и лица, вкл. за жалбоподателката С. П. В. са заличени служебно съобразно нормативно установения ред чрез подаване на декларация образец № 1.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в цитираните констативни протоколи /л.133-135 и л.48-50/, предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружествата, е прието, че за лицата не се доказва съществуване на осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5. ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Предвид заличените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на С. П. В., подадени чрез „Интер Пасифик груп“ ЕООД и „Демикал“ ЕООД са констатирани по правни последици, както следва:

-неоснователно изплатените парични обезщетения по данни от „Интер пасифик груп“ ЕООД по болничен лист № Е20181393988 за периода от 21.05.2018 г. до 25.05.2018 г. вкл. в размер на 26,16 лв.

-неоснователно изплатени парични обезщетения по данни от „Демикал“ ЕООД по болничен лист № Е20181393987 за периода от 21.05.2018 г. до 25.05.2018 г.; болничен лист № Е20181037598 за периода от 04.06.2018 до 17.06.2018 г.; болничен лист № Е20181037635 за периода от 18.06.2018 г. до 17.07.2017 г.; болничен лист №Е20181037699 за периода от 18.07.2018г. до 16.08.2018 г.; болничен лист № Е20181037760 за периода от 17.08.2018 г. До 15.09.2018г.; болничен лист № Е20181037816 за периода от 16.09.2018 г. до 15.10.2018 г; болничен лист № Е20181037876 за периода от 22.10.2018 г. до 05.12.2018 г. болничен лист № Е20181037982 за периода от 06.12.2018 г. до 07.12.2018 г.; болничен лист № Е2018328250 за периода от 08.12.2018 г. до 18.01.2019 г.; болничен лист № Е20181435303 за периода от 19.01.2019г. до 05.03.2019 г.; болничен лист № Е20197311502 за периода от 24.02.2020 г. До 28.02.2020г и Удостоверения Приложение № 10 (към чл. 9. ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по чл.50, ал. 1 и ал. 5 от КСО, по чл. 53 от КСО, по чл. 54 от КСО за периодите от 21.05.2018 г. до 25.05.2018 г. вкл.. от 04.06.2018 г. до 15.10.2018 г. вкл., от 22.10.2018 г. до 05.12.2018 г. вкл.. от 06.12.2018 г. до 07.12.2018 г. вкл.. от 08.12.2018 г. до 18.01.2019 г. вкл и от 19.01.2019 г. до 30.06.2020 г. вкл. в общ

27342,42 лв.

-неправилно определените размери на паричните обезщетения по болничен лист № E20213202767 за: периода от 17.01.2022 г. до 21.01 2022 г., болничен лист № E20213202782 за периода от 22.01.2022 г. до 25.01.2022 г. и болничен лист № E20212771202 за периода от 15.02.2022 г. до 24.02.2022 г. вкл., като на лицето са изплатени парични обезщетения за 102 работни дни в размер на 1 111,42 лв.. като при изчислението им в дохода, от който е определен размерът на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход, съгласно данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО чрез „Демикал“ ЕООД така и Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол“. При извършеното преизчисление е установено, че дължимият размер е 891,41 лева. т.е. 220,01 лв. надплатени.

В тази връзка е издадено разпореждане № РВ-3-21-01378153/16.06.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО, с което на осн. чл.114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено С. П. В. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за в общ размер на 27 583.59 лв.(21,16 +27342,42+220,01). Същото е с оглед резултатите от приключилите проверки на контролните органи на НОИ в дружествата, довели до заличаване на неоснователно подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход за В. чрез „Интер Пасифик Груп“ ЕООД за периода от 01.12.2017г. до 31.05.2018г. и чрез „Демикал“ ЕООД за периода от 22.11.2017г. до 07.12.2020г., съставляващи нови данни и обстоятелства по см.чл.114, ал.2,т.2 от КСО.

Разпореждането е получено от жалбоподателката на 04.07.2023г., видно от известието за доставяне /л.20/

На 18.07.2023г. срещу разпореждането е депозирана жалба от В. чрез пълномощник до Директора на ТП на НОИ С. град, заведена под №1012-21-717/21.07.2023г. След разглеждането на същата, директорът на ТП на НОИ С.-град, съгласно Заповед №1015-11-51/03.02.2020г. е отхвърлил жалбата и е потвърдил разпореждане на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО с Решение №1040-21-498/22.08.2023 г. /л.6-11гръб/.

Решението е получено от пълномощник на жалбоподателката на 29.08.2023г., видно от обратна разписка, фигурираща на л.13 от делото.

По делото е приета административната преписка, нови доказателства не се сочат от страните.

От правна страна:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването

му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведен производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа.

В производството по административен контрол за законосъобразност са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Предприетите действия по реда на чл.4, ал.10, т.4 от Наредба №Н-13 от 03.01.2020г. са извършени след преценка, че са налице влезли в сила задължителни предписания по чл.108, ал.1, т.3 от КСО. Оспореното разпореждане представлява индивидуален административен акт и издаването му следва да бъде подчинено на правилата на АПК. Съгласно чл. 35 от АПК, такъв акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Административният орган е приел за безспорно установено влизането в сила на издадените задължителни предписания на „Интер Пасифик Груп“ ЕООД и „Демикал“ ЕООД с аргумент, че е направено неколкократно изпращане до адреса по седалище на дружествата, върнати с гриф „непотърсен“ и извършено на осн. чл.110, ал.4 от КСО съобщение.

При проверка и анализ на доказателствената съвкупност съдът не установи документи или данни, които да потвърждават изводите на административния орган, а още по-малко такива, които да имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на суми за осигурителни плащания на жалбоподателя.

В мотивите на задължителни предписания № ЗД-1-21-01040829/29.11.2021г. е посочено, че осигурителят „Интер Пасифик Груп“ ЕООД следва да заличи основни данни за С. В., за която са подавани по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.12.2017г. до 31.05.2018г., а в задължителни предписания № ЗД -1-21-00973456/05.08.2021г. е посочено, че осигурителя „Демикал“ ЕООД следва да направи същото за периода 22.11.2017г. до 07.12.2020г. Видно от приложените по делото доказателства тези задължителни предписания са връчени чрез залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО без да са били налице предпоставките за това.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО дава възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, **НО САМО КОГАТО** не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните

предписания по всички възможни и посочени в изр. 1-во способности. В тази насока основателни се явяват изложените от процесуалния представител на жалбоподателя възражения, че административният орган не е положил необходимите усилия да връчи редовно на осигурителите задължителните предписания, като не е предприел действия за връчването им и на посочените в Търговския регистър електронни пощи, декларирани от тези дружества. Следователно, предпоставките по чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО не са били налице. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно, следователно не може да се приеме, че и издадените задължителни предписания са влезли в сила и са могли да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по чл. 4, ал. 5 от КСО за С. В. т. е. заличаването е поискано от страна на ТП на НОИ – С. град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети действия по надлежното им връчване.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. урежда правната възможност при неизпълнено в срок, влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО за заличаване на данни, подадени с декларация образец № 1 за лицата по чл. 4, ал. 1, 3, 5, 7, 9 и 10 от КСО, Националният осигурителен институт да заличи същите данни.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. В чл. 41, ал. 1 от КСО е регламентирано, че дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер на 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест – в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица – внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Начинът за изчисляване на размера на паричните обезщетения при бременност и раждане е регламентиран в чл. 49, ал. 1 от КСО. Съгласно сочената норма дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица – внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението, и по-малко от

минималната дневна работна заплата, установена за страната, и се определя по реда на чл.41, ал.2-5 КСО.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение № 9 към всеки от болничните листове, относно осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетение и помощи от ДОО (НПОГДОО).

Съгласно чл. 50, ал. 1 КСО осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 дни, от които 45 дни преди раждането.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

По делото не се спори, че С. П. В. е получила парични обезщетения за временна неработоспособност въз основа на данните от „Интер пасифик руп“ ЕООД, „Демикал“ ЕООД и разликата в преизчисления размер на обезщетението, дължимо от „Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол“, но и възражение по отношение конкретния размер на изплатените ѝ парични обезщетения за временна неработоспособност няма.

Качеството „осигурено лице“, според приложимите норми на Кодекса за социално осигуряване, реферира към понятието „осигурителен стаж“, защото само при неговото наличие лицата се считат за осигурени и имат право да претендират следващото им се парично обезщетение при настъпване на определен социален риск, т.е. натрупаният осигурителен стаж има значение за придобиване на определени социални права, измежду които и правото на обезщетение за бременност и раждане и за отглеждане на малко дете до навършване на определена от кодекса възраст.

От внимателния прочит на разпоредбите в КСО, касаещи понятието „осигурителен стаж“, може да се направи извод, че това е период от време, през който се осъществява възмездна трудова дейност. За неговото прецизно дефиниране следва да се посочи и разпоредбата на чл. 9, ал.1 КСО, която въвежда изискване за лицето

да са внесени или дължими осигурителните вноски. Именно последната цитирана разпоредба дава основание да се приеме, че този белег на стажа придава спецификата на „осигурителен“.

В настоящия случай органът е отрекъл качеството на „осигурено лице“ на В. по смисъла на чл. 4 КСО, тъй като дружествата-осигурители, в които тя е работила за спорните периоди, преди настъпване на осигурения социален риск, не са доказали, че извършват стопанска дейност за целите, за които е наело по трудово правоотношение и жалбоподателката.

Издадените на дружеството задължителни предписания за заличаване на осигурителните данни за В., на основание чл. 5, ал.4, т.1 КСО, не са оспорени от дружествата, а в производството пред административния орган, завършило с тяхното издаване, не е участвала и В., т.е. тя не е упражнила субективното си право на защита срещу тези предписания.

Независимо от това, административният орган, издал оспорения пред съда административен акт, е приел като правно основание за връщане на процесната сума от 27583,59 лева именно основанието по чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО.

Задължителните предписания са имали правопогасяващ ефект по отношение на В., защото с тях са заличени осигурителните й данни, на основание чл. 5, ал. 4, т.1 КСО, относими към претендираните парични обезщетения за поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете.

В административното производство е прието безпротиворечиво, че става въпрос за лице с претенция, че е работило по трудово правоотношение с дадените осигурители /работодатели/, с които е налице трудовоправна връзка, предвид представените по делото доказателства, но от данните по делото е видно, че в контролното административно производство за проверка спазването на осигурителното законодателство по реда на 107 и сл. от КСО, по което са издадени и задължителните предписания за заличаване на осигурителни данни, контролните органи на ТП на НОИ установяват, че осигурителят „Демикал“ ЕООД и „Интер Пасифик Груп“ ЕООД няма доказателства за извършвана дейност.

Безспорно е, че за възникване фактическия състав на правото да се получи парично обезщетение от рода на процесните, лицето следва да е осигурено, като за това е необходимо да се докаже, че е налице реално извършване на трудова дейност и заетост на работника.

Върховният административен съд, в Определение №9091/29.09.2023 г. по адм. дело №8567/2023 г. е имал възможността да се произнесе, че ако осигурителят е недобросъвестен и не документира търговската си дейност, не декларира доходи и не заплаща данъци, то той няма и интерес да защитава правата на осигурените лица в това производство, а те от своя страна, независимо, че претендират извършването на трудова дейност, не могат да установят този факт в контролното производство, тъй като не са страна. Невъзможно за тях става и събирането на осигурителен стаж, дори когато осигурителят им не е изпълнил задължението си да внася осигурителни вноски. Заличаването на данните, на основание чл. 5, ал. 4, т.1 КСО, има пряко

действие върху правата и законните интереси на осигурените лица, защото те се прекратяват с влизане в сила на задължителните предписания. В контролните производства на НОИ съдебната практика приема, че отношенията между осигурител и НОИ, и осигурен и НОИ, са различни и самостоятелни, и поради това, когато се проверява осигурителят, осигурените лица не могат да участват в административното и съдебно производство, а имат самостоятелни права, които следва да защитават. В производството по издаване на задължителни предписания, те са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но не участват като страна в това административно производство.

Такъв правен резултат може да бъде избегнат, когато в контролното производство НОИ установи всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, т.е., когато всички заинтересовани лица са страни в административното и съдебно производство, респективно постановените административни и съдебни актове са с еднакво действие по отношение на страните.

Лицето, което претендира да е „осигурено“ по смисъла на КСО и по отношение на неговия осигурител- адресат на задължителните предписания, следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания, защото именно те, и в конкретния случай, са основанието по чл. 114, ал.2, т.2 от КСО за връщане на процесната сума.

Правото да участва в административното производство по установяване на обстоятелствата, касаещи заличаване на неговите осигурителни данни, лицето черпи и от разпоредбата на 120, ал.2 от Конституцията на Република България.

За пълнота на изложението би могло да се подчертае и обстоятелството, че отричането на трудовото правоотношение между работника и работодателя и по-конкретно реалното изпълнение на трудова дейност от страна на наетото лице поради недоказаност на обстоятелството, че работодателят осъществява стопанска дейност, по същество противоречи на основното право на труд на гражданите, закрепено в чл. 48 от Конституцията на Република България, а неучастието на осигуреното лице в административното и съдебното производство, във връзка с издадените задължителни предписания, от своя страна накърнява неговото право на защита по чл. 56 и чл. 57, ал.2 от Конституцията, включително и на най-силната и съпроводена с процесуални гаранции защита, тази на чл. 117, ал.1 от Конституцията.

Освен това конституционната защита на майчинството и правните последици от настъпване на този социален риск следва да се разглеждат и в светлината на основните права в Европейския съюз. Съгласно постоянната съдебна практика на Съда на ЕС, доколкото националното право предоставя право на преценка на националната съдебна юрисдикция, тя трябва да тълкува и прилага вътрешното си право по начин, съответстващ на изискванията на правото на ЕС.

Поради това, за да се защити срещу акта на администрацията, съдържащ разпореждане за заличаване на осигурителните й данни и тази защита да е в пълен обем, В. следва да има ефективно правно средство за защита, което се изразява в участие в административното производство пред контролния орган, който издава задължителни предписания на основание чл. 107 и сл. КСО, независимо, че

осигурителните ѝ права не произтичат пряко от тези правоотношения, но ефектът от заличените данни рефлектира пряко и директно в нейната правна сфера. Наложилото се разбираше, че е достатъчно майката да защити правата си в производството по оспорване на акта по чл. 114, ал.2, т.2 КСО и без да е взела участие в производството по издаване на акта, с който се заличават осигурителните ѝ права по чл. 5, ал.4, т.1 КСО, представлява всъщност своеобразна санкция по отношение на нея, тъй като тя трябва да върне суми, които е придобила недобросъвестно.

Предвид всичко гореизложено следва да се приеме, че мотивите и изводите на административния орган не са подкрепени със съответни доказателства. Оспореното Решение № 1040-21-498/22.08.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-01378153/16.06.2023г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО са постановени при неизяснена в цялост и неправилно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. С оглед на това то е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора и предвид претенциите на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото – заплатена държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по обжалване на Решение на ТП на НОИ С. град пред АССГ в размер на 1400лв., съдът намира, че такива се следват и същите не са прекомерни, съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба №1/2014 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Искането за присъждане на разноски по обжалване на разпореждането на длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО пред директора на ТП на НОИ С.-град е неоснователно на осн. чл.120, ал.1 от КСО и такива не следва да се присъждат от съда.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-498/22.08.2023г. на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-01378153/16.06.2023г. на за Ръководител на контрол по разходите на ДОО в ТП на НОИ- С. град, с което на основание чл.114, ал.2, т.2 и чл.114, ал.3 от КСО, е разпоредено на С. П. В. да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина, парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 21.05.2018г. до 24.02.2022г. в размер на 27 583,59 лева /главница/.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град да заплати на С. П. В., ЕГН: [ЕГН] сумата от 1 410 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: